

عنوان مقاله:

بررسی سیر تاریخی تحولات مربوط به دین تشیع با تاکید بر کشور ایران و عراق بعد از اسلام (مطالعه موردی: دوره ایلخانان تا صفویان)

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس بین المللی زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

محمد محمدی پور - دانشگاه یزد، رشته تاریخ، گرایش ایران دوره ی اسلامی

خلاصه مقاله:

در عرصه های سیاسی و علمی در دوره حکومت ایلخانان تا صفویه، مذهب تشیع تحولات مهمی را از سر گذراند؛ از مهمترین این تحولات می توان به رسمی شدن دین تشیع در کشور ایران و عراق نام برد. در این پژوهش، پژوهشگر با استفاده از روش توصیفی تحلیلی به بررسی تحولات و تغییرات سیاسی و علمی و همچنین رشد و گسترش مذهب تشیع پرداخته است. نتایج این بررسی نشان داده است زمانی که مغولان بر ایران و همچنین عراق تسلط پیدا نمودند تمامی مذاهب در یک تراز و موقعیت سیاسی برابر قرار گرفتند و برتری سیاسی که مذاهب دیگر نسبت به دین تشیع داشتند از بین رفت، همچنین روحیه تماسحی که بر قومیت های غالب وارد گردید سبب شد که موقعیت های مناسبی را برای فعالیت های شیعیان فراهم سازد، تا جایی که مدتی نگذشت که در این دوره دین تشیع به جایی رسید که در ایران به عنوان دین رسمی شناخته شود. همچنین در دوره ی تیموریان هم فرماندهان خصومت و دشمنی با شیعیان را بعد از قتل و کشتارهای بی رحمانه خود پایان دادند، و بتدریج رابطه ی آنها با تشیع رو به بهبودی یافت و در پایان کار به وحدت و هماهنگی کامل رسیدند. دانش فقه و کلام، دو حوزه اصلی علوم شیعه در این دوره را شکل می دهد، فقه شیعه با تالیف آثار نو و کم نظیر تقویت شد، و دوام و استحکام خود را یافت، کلام شیعه به تدریج رنگ و بوی فلسفی به خود گرفت و در سایر حوزه های دانش شیعه نیز ما شاهد تحولات و دگرگونی مهمی هستیم به گونه ای که تقریباً طی این قرون راه کمال و شکوفایی خود را پیمود.

کلمات کلیدی:

دین تشیع، دوره ایلخانی، دوره صفویان، ایران، عراق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1701800>

